

מסורת הש"ס

(א) לְקַחְתָּ קֶנֶד, וְשֵׁן וְעֵץ מִיֶּשֶׁן
תַּחֲתֶיהָ עֵץ: עַל הַלְבִּילִין
(ב) לֵבִיל (תַּחֲתֶיהָ), (ג) עֵץ ד.
עֵץ, (ד) יוֹמָא טַט: סְהַדְרִין
סַה, (ה) לֵבִיל תַּחֲתֶיהָ אֱלֹי יוֹסֵף,
(ו) וְנִחְסִים טַט: (ז) וְיַעֲקֹב תוֹסֵף
כִּיב פ: דִּיה מוֹטֵב וְתוֹסֵף
עֵץ ד, דִּיה סִיסִי נִדְסֵן,

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

חותמו של הקב"ה אמת.
שהמלך נאות ומקיים עם
עבדיו וזהם עמם בנקמתם
את חתמי יסודותיו פדו.

רַב נָסִים גִּאּוֹן

[illegible]

רבינו חננאל

וקגים מה חטא, אלא על
שלא מיתו.

במה בהמה פרק חמישי שבת

וּקְנִיָּים. מִתְּהַדְרִין: רִישׁ בְּקָרְיָו. אִי שֶׁאֵין רֶכֶךְ אִינִי נְכוּחַ אֶלֶם מֵרֶגֶל
וְקֻבְּלָה שֶׁהָיָה רֶגֶל אֵין וְלֹא אִבֵּי דָּבָר יְכוּחֵה מִמֶּנּוּ: דְּכַסִּיף דְּרִישׁ דְּרִישׁ
וְגו'. וְהָיָה שֶׁאֵין אֵלֶּם מִשְׁדֵּי לְשִׁטּוֹן: וְכֹחַ מִדְּרָכֵי. שֶׁנֶּאֱמַר בְּתוֹכָם
זֶה שֶׁהָיָה דְּבוּר לְטוֹבָה וּמַפְסֵי עוֹשֶׁה מִכֹּחַהּ מִזֶּה צִד: וְסָפִים פִּינִי
זֶה מִלְּחָמָה אֲדָמִי הַנֶּאֱמָרִים הַנֶּאֱמָרִים
עַל כֵּן הַמַּעֲשִׂים הַנֶּעֱשָׂים בְּהַלְכָּם

על כל המעשות הנעשות בחכמה.
אלו נדיקים: שלא ישלטו בשם מלאכי
חבלה. שאם יראה שלמה בעיר:
מינו דכמי. מעיקרה ועל כל איש
אשר עליו החיו אל תגשו ולנכון
ותמקדשי תתלו: מקודשי. שהיה
תקדשו מדת ה' וחזר מן הטוב:
הוא כהן מונח בהמשח. בימי יחזקאל
והלא שלמה גזרו ועשה מונח אהבים
של ל"ב אמה דכמי. ומלכס א חו כי
מונח בהמשח אשר לפני ה' קטן
מהכל (והלא האומר לחצורו נגס
מלכו ופסול לעבודה: מקום שאומרים
שירה. מן הלויים שאומרים שיר בכלי
תנשפת: פיו פסוק. לרשעים: חוסמו
של הקבה אמת. האמיתית לאומית
וראשון ואחרון על שם איך ראשון
ואחרי אחרון ואחרי הוא: אלו בני אדם
שקיימו הסורה כולה. החיו סימן
להם שקיימו הסורה מראש ועד סוף:
ואיש לא ייכלה. שאין עוד זכות
לאבות שאכלה: ויפן אליהם למען
בריות אה אברהם וגו' ולא השליכס
מעל פניו עד עתה. אבל מכאן ואילך
השליכס ולא פנה אל ברית אבות:
א' אלה אברהם ואברהם יצחק וישראל
היו אבות: שאם וזכר יצחק וישראל
יצחק וישראל מדקאמר היום יודע ותו
לא מכלל דתמה ועל ידי רחמים
החוקרה להם צימו חזאל: בימי
החוקרה. דכמי מעתה ועד עולם
קבלה את גלותה מעשה זאת ואל
וזאת אבות: כלל תפא. וחטאו
של אדם גורס לו מיתה: כשעט
וכנגעים. היינו יסורים וקאמר
שחין כחין אלה תפסו פקידה עין:
בעשיו

אלא מקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה כולם
 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העלין אשר
 מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבוש הבדים וקסת הסופר
 אצל מוכב הנחשת מוכב הנחשת מי הוה אמר להו
 שאומרים שירה לפני ומאן נינהו ששה אנשים א"ר
 ומשחית ומשבר ומכלה ומ"ש תיו אמר רב תיו תחיה
 תמה זכות אבות ורבי יוחנן אמר תחון זכות אבות ור"ל
 הקב"ה ¹⁷ דאמר רבי חנינא חותמו של הקב"ה אמת (אמי
 אלו בני אדם שקיימו את התור' כולה מאלף ועד תיו מי
 אמר רב מימות הושע בן בארי שנא' ¹⁸ אגלה את נבלתי
 לא יצילנה מיד ושמואל אמר מימי חזאל שנאמר ¹⁹ וחו
 ישראל כל ימי יהואחו וכתיב ²⁰ ויחן ה' אותם וירחמם
 את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכ
 יהושע בן לוי אמר מימי אליהו שנאמר ²¹ ויהי בעלות המ
 ואמר ה' אליהו שבתה יצחק וישראל חיוס יודע כי את
 עובד ובדרך עשית [את] כל הדברים האלה וגו'
 עוקיהו שנאמר ²² למרבה המשרה ולשלום אין קי
 ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מי

ה' צבאות תעשה זאת וגו': אמר רב אמי אין מוה
טא דכתיב ¹¹הנפש החוטאת היא תמות בן לא ישא
תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה וגו' אין יסורין כל

אימא על זקנים שלא
דהוה יתיב קמיה
איתתא קא צווחה
בה א"ל לא סבר ליה
דל גם הוא יקרא ולא
דישך בקרירי רישא
יכ מר עוקבא אב ב"ד
אמר ה' דינו לבקר
עושן פן תצא כאש
מפי ריני ויטללנה

וְהָיוּ לְפָנֶיךָ כְּמִלְכֵּי הָאֱדוֹמִים וְכִי
 יִמְּוֹן לְכַבְּרֵנָה מִן הָאֱלֹהִים
 לֹא מִקְבָּלִים מִיָּמִינֵי א"ל
 חִינָהּוּ מִן דֹּא"ר אַחֲרָה
 יִתְּנָה מִדֶּה טוֹבָה מִפִּי
 חוּץ מִדְּבַר זֶה דְּכֹתִיב
 בְּתוֹךְ הָעֵיר בְּתוֹךְ
 עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים
 כֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנִּעֲשוֹת
 הַלְגַּבְּרִיאֵל לָךְ וְרִשּׁוֹ
 הַתִּי שֶׁל אֱלֹהִים שְׁלֹא
 בִלְהָ וְעַל מִצְחָם שֶׁל
 כְּדֵי שִׁישְׁלָמוֹ בְּהֵן
 דֶּת הָרִין לִפְנֵי הַקִּבְ"ה
 מֵאֱלוֹ אִמֵּר לֵה הַלְלוּ
 רִשְׁעִים גְּמוּרִים אִמֵּרָה
 יִשְׁמְחוּ וְלֹא מִיחוּ
 לִפְנֵי שָׂאִם מִיחוּ בְּרָם
 (ד) לִפְנֵי רִבְשָׁ"ע אִם
 לֹא וְהִינּוּ דְכֹתִיב יִזְקֵן
 וְתִהְיֶה לְמִשְׁחִית וְעַל
 יוֹ אֵל תִּגְשׁוּ וּמִמְקַדְשִׁי
 אֲנָשִׁים הַקִּינִים אֲשֶׁר
 עָלֵי הַקִּינִים וְהַקִּינִים

מאלף ועד תיו ומיד
פנה צפונה ואיש כלי
בכתניו ויבאו ויעמדו
קב"ה התחילו ממקום
סדא קצף אף וחימה
יו תמות ושמואל אמר
מר תיו סוף חותמו של
(ר' שמואל בר נחמני
ימתי תמה זכות אבות
ה לעיני מאהביה ואיש
ל מלך ארם לחץ את
פן אליהם למען בריתו
מועל פניו עד עתה ר'
חה ויגש אליהו הנביא
ואלהים ישראל ואני
דרכי יוחנן אדור מימי
על כסא ארם ועל
תה ועד עולם קנאת

ה בלא חטא ואין יס
בעון האב ואב לא יש
א עון דכתיב ¹² ופקדה

נה.

וְעַל הַרשָׁעִים תִּיָּו שֶׁל דָּם. לֹא

מקרא קאמר הוי אלף מסב
דחא דכתיב והיות מיו על מצות
הנאשם הנאשם והנאשם על כל
הנאשם הנאשם הנאשם היינו
גנדיקים גמורין: **מוצה** נחשה
בימי ש"מא מי חוה, דכתיב שלמה
הסירי כי היה קטן מהכל וא"ת והא
כתיב בדברי הימים (יז) יועץ שלמה
את מוצה הנחש וייל דרשין ליה
אל הכא מוצה שאמרין לפניו "שירה"
כללי נחשה:

קצף אף וחיותה. קשה לרש"א
לומר בפ"ק דמכות ע"ג
ודף ד. וס' כותב חזמה אין
דכתיב נוסק ה' כענין חזמה ומשי
כאן לשאל כאן לנכרים לנחל דאין
להקב"ה חזמה על ישראל ואהיה
דמס' ע"ג קשה דבס"פ ארבעה נדרים
ודף (נב.) אמר חזמה משה הכרו
דכתיב חזמה אין ופרקי והא כתיב
י יגורתי מפני אלהי והחזמה ומשי
מרי חזמה הוו:

ושמואל אמר תמה וזות אבות
ורבי יוחנן אמר תחון
אבות אבות. ואומר רבינו תס דזות
אבות תמה אבל בירית אבות לא
תמה דהא תמיז בירית (כו) וחקרי
את בריתי יעקוב אף לאחר גלות ואף
אין אנו מוזכרין וזות אבות אלא
הבשרים ומופרש דשמואל דאמר מימי
חזאל יריק מדמיו למען צדונו רבנו
למען וזותו ואומר רבי דביוקרא רבה
ופי' לו דייק מעד עתה כדפי'
בקונטרס ולר"י נראה דלא פליגי
שמואל ור"י אלא שמואל קאמר
לדרשנים תמה אכל לנדיקים לא תמה
ונלדיקים איירי ר"י מדע דהא ר"י
אמר בסמוך דמימי חוקי' תמה וזות
אבות והבא קאמר דאף בשעת מורנן
דבהא רבי תחון וזות אבות וזל
אנו סומכין להזכיר וזות אבות
ובשלהי ויוקרא רבה רבי אחא אומר
לעולם וזות אבות קיימת לעולם
אנו מוזכרים אחתם וכן הוא אומר
כי אל רחום וגו' ואל שבע את
צרת אבותיך וגו'.

אין מיתה באא האמא פ' (מיטע)
 לפי שהגדה בזה אף על
 הגדה ואין יסורים בלא עון של
 מיד בדמך צומא דף ע"א
 תולאם אלו השגות עונות אלו
 הזדונות ואף על גב דאמר (שמואל
 דף ט"ז) גבי שער של יה"כ להגין
 עליו מן היסורים משמע דיסורים
 באים על שוגג הכא מיידי דיסורי
 נגעים שהן מכושרים כדמיידי קרא:
 ארבעה

יין בלא עון אין מיתה בלא
בעון הבן צדקת הצדיק עליו
בשבט פשעם ובנגעים עונם
מיתו

תורה אור השלם

1 אטם אָנוּ מוֹזֶקֶת דָּל גַּם
הוּא יִקְרָא וְלֹא יִינָה
מִשְׁלִי כֹּא יִי
2 בֵּית דֹּד כֹּה אָמַר יְיָ דִּינוּ
לִבְכֹּר מִשְׁפָּט חֲזִילוּ גֹזֵל
מִיד עֵשֶׂק פֶּן תֵּצֵא כְּאֵשׁ
תִּקְחִי וּבְעֶרְהָ וְאִין מִכְבָּה

ממנו רע מעללכם:
יִרְאוּהוּ כֹּהֵן
3 וַיֹּאמֶר יְיָ
עֲבַר בְּחוּךְ הַיָּדִי
וְיִשְׁלַח הַדּוֹחָהּ
עַל מִצּוֹת הָאֲנָשִׁים
הָאֲנָחִים הַנֶּאֱקָדִים עַל כָּל
הַתּוֹעֲבוֹת הַנַּעֲשוֹת בְּחִבְּרָה
וַיִּקְרָא שׁוֹ
4 וְזָן בְּחוּךְ וּבְחִלָּה וְנָקָה
וְנִשְׁמַח חֲרִישׁ מִשְׁמִיחַ
וְעַל כֵּן אֶשְׁרֵךְ עֲלֵי
הָאָדָם אֶל תְּנוּשָׁה וּמִמְשָׁכָה
תִּחְלוּ וְיִחְלוּ כָאֲנָשִׁים
הַיֹּקִים אֶשְׁרֵךְ לִפְנֵי הַבַּיִת:
יִחְזָקֵהוּ ט

5 וְהָיָה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים
מִדֶּרֶךְ שֶׁנֶּחֱלָיו אֵלָּה
וְעָמְדָה וְאֵשׁ כְּלִי
מִסּוּפָה בְּיָדוֹ וְאֵשׁ אֶחָד
בְּהֶכְרֶם לְכֹס בְּדִקּוֹ וְקֹסֶת
הַדָּפֶס בְּקִמְיוֹ וְזִכְאוֹ
וְיַעֲמֵדוּ אֵלָּה
וְהַתְּשׁוּ: וְיִקְחָל שׁ ב
6 וְעָתָה אֲגַלֵּה אֶת בִּלְתָּהּ
לְעֵינֵי מַהֲבָרָה וְאֵשׁ כְּלִי
יִצְלָה מִדֶּרֶךְ הַרְשֵׁעַ בִּי
7 הָיוּ אֵלָּה אָרֶם לִפְנֵי
אֵת יִשְׂרָאֵל כֹּל יָמָיו
יִהְיֶה: מְלִכִּים בִּי כַּב
8 וְיִהְיֶה אֵלָּה וְהַרְשֵׁעַ וְפֶן
אֲחִילֵם וְאֵשׁ בְּרִיתוֹ אֵת
אֲחִילֵם וְאֵשׁ בְּרִיתוֹ אֵת

אברהם יצחק ויעקב ולא
אבה השוחותם ולא
השליכם מעל פניו עד
עתה:
9 ויהי כעלות המנחה ויגש
אליהו הנביא ויאמר יי
אלהי אברהם יצחק
וישראל היום יודע כי אתה
אלהים בישראל ואני
עבדך וכדברך עשיתי את
ההרים האלה

מלכים א' י"ז
 10 למהרה בהמהרה
 ידוע ושל מלכותו לזכור
 אתה ולסעודה במשפט
 ויבדקה מנהג ודע עולם
 קמח י צבאות תעשה
 זאת ישיעונו
 11 רעש והחטאת
 חתונות כל לא ישא בעון
 האב ואב לא ישא בעון
 הבן צדיק העדיק עליו
 תהיה ורשעת הרשע עליו
 תהיה יחזקאל י"ב
 12 וקדתי בשבת משעם
 ובנגעים עומם
 תהלים ס"ג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones